

کشتر نیکلای دوم و خانواده اش

93 سال پیش در روز 16 ژوئیه سال 1918 میلادی نیکلای دوم، آخرین تزار روسیه و تمام اعضای خانواده اش که زندانی بلشویک ها بودند بدون محاکمه در زیرزمین خانه ای در شهر یکاترینبورگ در شرق اورال به قتل رسیدند.

جام جم آنلاین: 93 سال پیش در روز 16 ژوئیه سال 1918 میلادی نیکلای دوم، آخرین تزار روسیه و تمام اعضای خانواده اش که زندانی بلشویک ها بودند بدون محاکمه در زیرزمین خانه ای در شهر یکاترینبورگ در شرق اورال به قتل رسیدند. زندانبان های بلشویک که رئیس آنها یاکوف یوروفسکی بود ، تزار ، همسرش ، 4 دخترش و یک فرزند پسرش را به همراه 4 نفر از خدمه در زیرزمین این خانه با گلوله رولور و ضربات سرنیزه به قتل رساندند.

نیکلای دوم در سال 1894 میلادی به تخت سلطنت روسیه نشست اما دوران سلطنت او توأم باموج نارضایتی از استبداد تزاری ، فقر فزاینده مردم ، شکست روسیه در جنگ با ژاپن در سال 1905 میلادی بود.

نیکلای دوم و همسرش به ویژه به دلیل بیماری تنها پسرشان الکسیس به شدت تحت القاءات یک کشیش توطئه گر به نام راسپوتین بودند و حتی شهرت داشت که راسپوتین وزیران دولت تزاری را تعیین می کرد.

در سال 1914 میلادی روسیه در کنار بریتانیا و فرانسه علیه امپراتوری آلمان و امپراتوری اتریش - مجارستان وارد جنگ می شود.

یکی از دلایل اصلی بروز جنگ جهانی اول سماجت تزار نیکلای دوم در حمایت از صربستان بود که سرویس مخفی این کشور در قتل ولیعهد امپراتوری اتریش - مجارستان دست داشت.

نیکلای دوم می خواست با یک جنگ خارجی توجه افکار عمومی را از مشکلات داخلی به جنگ خارجی معطوف کند اما ارتش روسیه به دلیل ساختار قدیمی و به دلیل نارضایتی سربازان شکست های سنگینی را در جبهه های جنگ متحمل شد و سرزمین های وسیعی را از دست داد.

بار دیگر مانند سال 1905 میلادی و پس از شکست از ژاپن که در روسیه انقلاب شد، در ماه فوریه سال 1917 میلادی انقلاب دوم روسیه رخ داد و در روز 2 مارس سال 1917 میلادی نیکلای دوم از سلطنت کناره گیری کرد.

پس از کناره گیری تزار و افراد خانواده اش در کاخ تزار سکویه سلو محبوس شده و سپس به تصمیم دولت موقت به سیبری و به شهر توبلوسک انتقال یافتند.

پس از پیروزی بلشویک ها در انقلاب اکتبر سال 1918 میلادی ، حکومت بلشویکی نیکلای دوم و خانواده اش را به شهر یکاترینبورگ در شرق اورال منتقل کرد. در ژوئیه سال 1918 میلادی با پیشرفت نیروهای ضدانقلابی حکومت بلشویکی نگران آزادی تزار توسط آنها شد.

شخص لنین به سویت محلی (شورای محلی) یکاترینبورگ دستور قتل تزار را می دهد اما براساس مدارک و شواهدی که بعدها به دست آمد ، لنین فقط دستور قتل نیکلای دوم را داده بود و اعضای خانواده تزار و خدمه اش به طور غیرقانونی و فقط به تصمیم یاکوف یوروفسکی رئیس زندانبان ها به قتل رسیدند.

پس از قتل تزار و افراد خانواده اش ، بلشویک ها جنازه های آنها را از خانه خارج کرده و با کامیون به 20 کیلومتری شهر یکاترینبورگ برده و اجساد را در داخل یک چاه می اندازند.

به این ترتیب ، در روز 16 ژوئیه سال 1918 میلادی ، نیکلای دوم و تمام اعضای خانواده اش توسط یک گروه از بلشویک ها که زندانبان آنها بودند بدون محاکمه در زیر زمین خانه ای در شهر یکاترینبورگ به ضرب گلوله و سرنیزه به قتل می رسند و با مرگ نیکلای دوم ، دوران 300 ساله سلطنت رومانف ها خاتمه می یابد.

پس از گذشت 80 سال در روز 17 ژوئیه سال 1998 میلادی ، بقایای اجساد نیکلای دوم و اعضای خانواده اش به کلیسای جامع پتروپل در سنت پترزبورگ انتقال یافته و در آنجا دفن می شوند.